

JYDSK SKOLESCENE

OPFØRER PÅ AARHUS TEATER

RICHARD DEN ANDEN

af

WILLIAM SHAKESPEARE

Richard

Preben Neergaard

Dronningen

Lone Rode

Oversættelse: FINN METHLING — Musik: FINN SAVERY

Dekoration og kostumer: JØRGEN ESPEN-HANSEN

Iscenesættelse: PALLE SKIBELUND

SHAKESPEARE's »RICHARD«

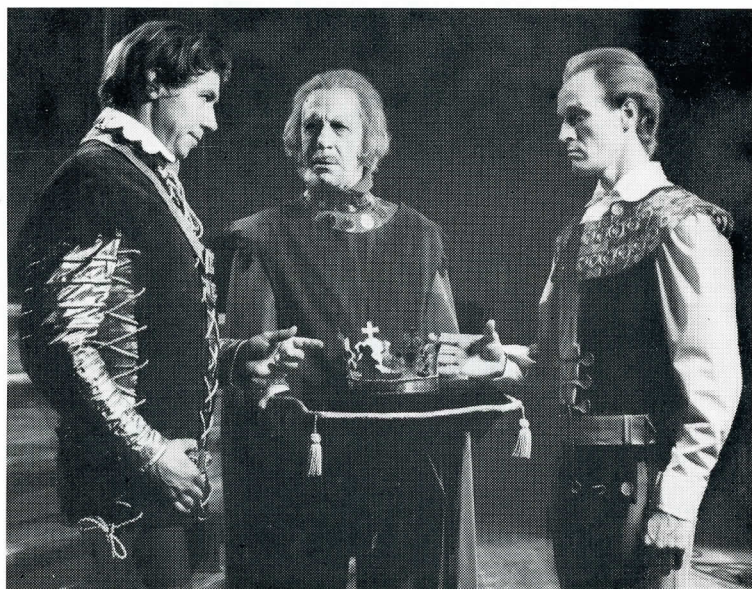
I 1585 stak en ung englænder hjemme fra sin provinsby og tog til London for at blive skuespiller. Han hed William Shakespeare. Der var et vældigt teaterliv i den engelske hovedstad dengang. Den var ca. på størrelse med Århus i dag — uden forstæder — og der var i byen et halvt hundrede digtere, der skrev for teatrene, der skød op mellem gårde til bjørnekampe og andre forlystelser på Themsen's sydlige bred. Byens ærbare myndigheder så surt til disse scener, men hoffet og adelen beskyttede dem, og de florerede. Ved en af dem blev den unge Shakespeare ansat.

Det viste sig hurtigt, at han var bedre til at skrive stykker end til at spille dem. Han blev modedigter, skrev også kærlighedsdigte, som damerne havde liggende på natbordet; han skrev succeslystspil; og da publikum på den tid var meget interesseret i Englands historie og fortid, skrev han en række dramaer om landets konger, deres krige og borgerkrige, magtkampe og fald.

Et af de tidligste af de historiske dramaer er »Richard den Anden«, som fortæller om en begavet, men svag regent, der lader sig lokke af pampere og snyltere til at suge skatter af folk, til luksus og formålsløse krige. To adelsmænd er kommet i strid, og for at undgå, at folket tager parti og kaster sig ud i borgerkrig, og af frygt for forræderi, landsforviser Richard dem. — Den ene vender tilbage og tilkæmper sig magten i landet. Det er Richards fætter Henry Bolingbroke, som i eksilet får at vide, at hans far hertugen af Gaunt er død, og al familiens gods uretmæssigt beslaglagt af kongen. Alle svigter den svage kong Richard, og da han står alene, viser han omsider den karakter og sjælsstyrke, som han også ejer, — mens Henry for at bevare magten, som han har tilkæmpet sig for landets skyld, må fjerne modstandere, henrette, endda lade Richard selv myrde i fængslet. Det politiske spil går videre.

Vi læser aviserne i 1967 og kan se, at det går videre den dag i dag, som den geniale unge mand fra Stratford fortalte om det for snart 400 år siden.

Dronningens damer
 Sophie Lunøe
 Fritze Hedemann
Dronningen
 Lone Rode
En gartner
 Børge Hilbert

Richard
 Preben Neergaard

Hertugen af York
 Bjarne Forchhammer

Henry Bolingbroke
 Svend Johansen

PERSONERNE:

Kong Richard	Preben Neergaard
Edmund af Langlay, hertug af York { kongens	Bjarne Forchhammer
John af Gaunt, hertug af Lancaster } onkler	William Knoblauch
Henry Bolingbroke, hertug af Hereford, søn af	
John af Gaunt	Svend Johansen
Hertugen af Aumerle, søn af hertugen af York	Asger Bonfils
Thomas Mowbray, hertug af Norfolk	Erno Müller
Marskallen	Jørgen Fønss
Sir John Bushy	Erling Dalsborg
Sir John Bagot	Aksel Erhardtzen
Sir Henry Green	Hugo Herrestrup
Jarlen af Northumberland	Paul Smyrner
Henry Percy, søn af jarlen af Northumberland .	Ole Wegener
Ross	Benny Bjerregaard
Willoughby	Bent Thalmay
Salisbury	Klaus Wegener
Scroope	Svend Dam
En walisisk høvding	Peter Eszterhás
Biskoppen af Carlisle	Ejnar Larsen
Abbeden af Westminster	Jørn Budolfsen
Fitzwater	Bent Conradi
Surrey	Erwin Anton Svendsen
Sir Pier Exton	Ulf Stenbjørn
En gartner	Børge Hilbert
Hans svend	Per Møller Nielsen
En staldkarl	Nis Bank-Mikkelsen
Fangevogteren	Valdemar Brodthagen
Kong Richards dronning	Lone Rode
Hertuginde af Gloucester	Elna Brodthagen
Hertuginde af York	Bodil Lindorff
Dronningens damer	{ Fritze Hedemann
	{ Sophie Lunøe
	{ Birthe Petersen
Vagter, soldater, tjenere	

En pause

Spilletid ca. 2½ time

Scenemester: Aage Rishøj — Belysningsmester: Carl E. Andreassen

Rekvisitør: Frode Sørensen — Regi: John Lindskov

Lydteknik: Jørn Walsøe — Suffli: Lise Wantzin

